

הבימה
התיאטרון הלאומי

מחזה ישראלי חדש
מאת אילנה ברנשטיין

**שעה
יפה
ליוגה**

שעה יפה ליוגה

מאת אילנה ברנשטיין
בימוי אלון אופיר
דרמטורגיה מרים יחיל-וקס
תפאורה מיקי בן כנען
תלבושות ילנה קלריך
מוסיקה אורי וידיסלבסקי
תאורה מאיר אלון
תנועה מרינה בלטוב

משתתפים
נלה עידית טפרסון
גיורא אלי דנקר
דנה אפרת בוימוולד
אילן אושרי סהר
בלהה רותי לנדאו
אביגדור חיים חובה
רותי ליאת אקטע

מנהל הפקה ליאור אלמגור
עוזרת במאי אלישבע אשרת

עריכת תכניה רות טון-מנדלסון
תחקיר רנית פלד-ברטלר
צילומים בהצגה ג'ראר אלון
עיצוב והפקת תכנייה מקאן אריקסון

הצגה ראשונה: 24 ביוני 2008, אולם אריסון
משך הצגה: שעתיים כולל הפסקה

תודות דדי ברון

GOOD TIME FOR YOGA

Written by
Ilana Bernstein

Directed by
Alon Ophir

Dramaturgy by
Miriam Yahil-Wax

Set Designed by
Miki Bencnaan

Costumes Designed by
Yelena Kelrich

Music by
Ori Vidislavski

Lighting by
Meir Alon

Movement by
Marina Beltov

The Cast

Nela Idit Teperson
Giora Eli Danker
Dana Efrat Boimwald
Ilan Oshri Sahar
Bilha Ruth Landaw
Avigdor Haim Hova
Ruti Liat Acta

Production Manager Lior Almagor
Assistant Director Elisheva Oshrat

Program Editor Ruth Tonn-Mendelson
Research Ranit Peled-Bartler
Photography Gerard Allon
Design & Production MaCcan Erickson

Opening: 24 June, 2008, Arison Theatre
Length: 2 hours, including an interval

המחזה

בלילה שבו נלה וגיורא מדברים על גירושם, בתם דנה מבשרת להם כי היא והחבר שלה מתחתנים. במפגש בין המחותנים מתגלים סודות משפחתיים מרושעים וכואבים, שמצליחים להסיט את תשומת הלב מפנטזיית החתונה. מתברר כי כל אחת מהנפשות הפועלות מעמידה פנים בדרך זו או אחרת וכי יש בכוחם של הסודות, שמתגלים בזה אחר זה, לנווט את עלילות החיים למקומות מפתיעים.

לפני שיצאתי

לפני שיצאתי מפתח ביתי, בפעם האחרונה לפני גירושי, לקחתי פומלה ותפוח עץ. הכנסתי אותם לשקית-נילון חומה (השקיות נאגרות ברשת שמימין למקרה) ויצאתי. תוך כדי ירידה במדרגות נזכרתי שבני הנה חוזר וחוטף משהו לאכל לפני צאתו לבית הספר, בעקר בימים שבהם צפה לו בחן. תזרתי ולקחתי גם בננה.

ט. כרמי שירים
מבחר 1951-1994
הוצאת דביר 1994

THE PLAY

On the very same night that Nella and Giyora talk about getting a divorce, their daughter Danna announces her engagement. When the future in-laws meet, painful secrets rise to the surface, diverting attention from the fantasy of the upcoming wedding. It becomes clear that each of the characters is putting on an act, each in their own way, and that their secrets, which come to light one after the other, have the power to affect the course of their lives in a most surprising way.

משפחה

הרעיון שהמשפחה נועדה להגן על חבריה מפני 'הבלגאן' או 'הכאוס' של הסביבה אינו יוצא דופן. הפילוסופיה של המדינה, כפי שניסח אותה הפילוסוף האנגלי תומס הובס, נשענת על הנחה דומה ש'מצב הטבע' הוא כאוטי ואכזרי, שכן 'אדם לאדם זאב', וכי המדינה היא תבנית של הסכם חברתי המגן על בני האדם מפני כאוס ואנרכיה. המשפחה, כמו המדינה, כמו גם הלאומיות או הדת - נתפסים כמי שמגנים על חברי הקהילה מפני האלימות של הטבע. במסגרת רעיון זה המשפחה נתפסת כיחידה מלוכדת בעלת גבולות ברורים שמבחינים בינה לבין החוץ. החוץ מוגדר כאויב ומושלך על פני "אחר" כלשהו, הפנים נתפס כמקום בטוח, יציב ומגן. תפיסה זו יוצרת אשליה כי בחוץ - אף פעם לא בפנים - נמצא אויב וכי המשפחה מגנה על חבריה מפניו.

האישי הוא הפוליטי

בעשורים האחרונים החלה בהדרגה להתחדד הכרה אחרת, הגורסת כי המשפחה אינה בהכרח מקום בטוח שמספק הגנה ומחסה. היא נתגלתה גם כמוסד מחולל של אלימות, תוקפנות וריקבון מוסרי. היא מבוססת כמעט תמיד על שעבוד כלכלי למען הפטריארכיה (היה מי שכינה את הנישואין 'זנות ממוסדת'), ומייצרת אלימות באמצעות גילוי עריות, דיכוי קשישים, או התעללות בילדים. אין לתמוה אפוא שהפמיניזם הפוליטי אתגר את ההנחה התרבותית כאילו המשפחה היא מקום בטוח, ועמעם את האבחנה בין החוץ (הציבורי) לפנים (הפרטי) כשיצא בהכרזה שהפכה זה מכבר לקלאסית: "האישי הוא הפוליטי". בכך ביקשה התנועה הפמיניסטית להפנות את תשומת הלב אל מה שקורה בתוך הבית פנימה: ליחסים בין בני הזוג, כמו גם בין בני משפחה אחרים. עם כל הבעייתיות שיש באמירה "האישי הוא הפוליטי" (כיוון שנתנה לגיטימציה לכניסה של המדינה לתוך חיינו הפרטיים ביותר), היא תרמה להגנה על בני הבית זה מפני זה. דוגמאות אופייניות הן הרחבת החקיקה במדינות רבות, המאפשרת להגדיר בחוק אינוס גם של גבר כלפי רעייתו; והמודעות הגוברת לריבוי מקרי גילוי העריות

דנה: "אנחנו מאמינים בטקסים... זה מאפשר לנו להתמודד טוב יותר עם כל הבלגאן מסביבנו... אפילו טקסים שאין לנו מושג מה הרעיון שעומד מאחוריהם..."
(שעה יפה ליוגה / אילנה ברנשטיין)

בתוך המשפחה (אחת מתוך שבע); או לאלימות כלפי נשים.

מה התקלקל במשפחה

אנו מבקשות להציע שהשאלה "מה התקלקל במשפחה" אינה השאלה הנכונה, שכן היא מניחה הנחת יסוד מוטעית כאילו המשפחה היא מוסד אשר ברירת המחדל שלו היא תקינות והגנה על חבריו. אפילו עצם ניסוח השאלה "מה התקלקל במשפחה" מאשרר את ההנחה שקלקולים במשפחה היא תופעה יוצאת דופן. במקומה אנו מבקשות לשאול מדוע משמשת המשפחה מוקד לתשומת לב כה רבה ומדוע רבים כל כך מבקשים להגן על מה שמכונה "ערכי המשפחה". בארצות הברית, למשל, השאלה איזה מועמד לנשיאות יגן יותר על "ערכי המשפחה" עשויה לסלול את הדרך אל הבית הלבן. מדוע זכתה המשפחה למעמד כה "מתוקשר"?

המשפחה בדמותו של השלטון

קריאה ביקורתית של ההיסטוריה המודרנית מלמדת שהמשפחה נחשבה ללבנה הפוליטית הבסיסית ביותר של החברה, המדינה, או הלאום. כל משטר פוליטי היה מתמוטט אלמלא קיומה של המשפחה המעוצבת בדמותו האידיאולוגית של השלטון במובנו הרחב ביותר. המוסדות המרכזיים של החברה המודרנית התעצבו בצורתם זו במחצית המאה השמונה עשרה: בתי החרושת, בתי הסוהר, בתי החולים, בתי המשוגעים, מוסדות לעניים, בתי הספר - שימשו במקביל לתפקידים הפונקציונלי (ייצור, כליאה, טיפול, לימוד והוראה), גם מתקנים מתוחכמים של שליטה ושל עיצוב הסדר הפוליטי הרצוי. הם אפשרו, בעזרתם הנדיבה של מומחים מתחומים שונים, לשלוט בחייהם של מיליוני בני אדם, לא רק במרחב ובזמן, אלא גם באמצעות עיצוב אישיותם. הם הגדירו מי נורמלי ומי לא, מי עובד ומי מנהל, מי בריא ומי חולה, מי יודע ומי אינו יודע, ובעיקר: מי בפנים ומי בחוץ.

הקוד המשפחתי הוא הקוד החברתי

למשפחה יש תפקיד מרכזי בעיצוב ובמחזור של סדר זה. היא משכפלת את המבנה המעמדי על ידי דפוסי הורשה. היא משמשת את המבנה הגזעי והלאומי על ידי עיצוב דפוסי הבחירה

בנישואין. היא משמרת את המבנה הפטריארכלי על ידי קיבועם של תפקודים מגדריים. היא משמרת את האוריינטציה הפוליטית של האוכלוסייה באמצעות מנגנוני החברות. המשפחה הייתה סוכן מרכזי בתהליך התרבות של האוכלוסייה, ארגון מחדש של האלימות בחברה וקביעת קודים תרבותיים שקידמו איפוק והשעיה, הפנמת האלימות, או התנהגות היגינית בציבור. תהליך התרבות בחברה המודרנית מאפשר אומנם יחסים בינאישיים נסבלים יותר לכאורה אך בה בעת גם דפוסי ציות מסיביים יותר. המשפחה, לדוגמה, היא זו שמייצרת את הסדר המיני התקין ומשכפלת אותו. פולחן המיניות, פולחן האמהות ופולחן הביתיות קשורים זה בזה בעבותות יציבותה של המשפחה הבורגנית הלאומית. הם כוללים דיכוי של מיניות "חרגה", שליטה על היצרים, והקמתם של הסדרים חברתיים "רציונליים" יותר אשר יקשרו באופן חד-ערכי בין תענוג לרבייה.

הרחם הלאומי

באופן דומה, נשים מנוכסות על ידי הלאום דרך תפקודיהן במשפחה שבתמורה משעתקים את מיקומן הנחות יותר מזה של גברים. דינמיקה זו מקבלת ביטוי מובהק למשל בקשר המשולש בין רבייה, דמוגרפיה והומוגניות לאומית. הרחם הפרטי של האשה שהפך מזמן לרחם של המשפחה הוא למצער גם הרחם הלאומי. הולדת ילדים היא לכאורה מעשה פרטי, אבל המחקר מראה שיש לחברה בה חיה אשה השפעה מכרעת על מספר הילדים הנולדים לה. אין זה מפתיע. המדינה מווסתת מטרות אלו באמצעות קצבאות ילדים, קצבאות קשישים, מענקי ביטוח לאומי, מועצות מומחים לכינון הילודה, מענקים להגירה או לאי-הגירה. בית המחוקקים קובע למשל מהו גיל הנישואין או מהו גיל חינוך חובה חנינם, ואלו בתורם משפיעים על הפרופיל הדמוגרפי של האוכלוסייה. האשה היהודייה הלבנה בישראל צריכה למשל להקפיד שלא להביא צאצאים עם ערבים או מהגרי עבודה, מעשה שיביא להפרה בוטה של כללי הגזע. העיתון גרדיאן דיווח לפני כמה שנים שעובדי בניין שהובאו מסין הוחתמו על טופס שמחייב אותם שלא לקיים יחסי מין עם נשים ישראליות (יהודיות). זהו אולי מקרה חריג אבל הוא עונה על קוד תרבותי עמוק. אולם גם ללא

מאיים. "האחר" המאיים על לכידות המשפחה הבורגנית או "האחר" המאיים על לכידות הבורגנות הקהילתית המסוגרת, בין אם במצפה בגליל או בקהילות מגורים אורבניות מסוגרות (gated community) כמו גבעת אנדרומדה או שכונת ארסוף הנחשבת למתחם סגור של האלפיון העליון.

המנגנונים הללו זהים לאופן שבו הקהילה הלאומית מארגנת את עצמה כמכל סגור שאמור להיות הומוגני כמה שיותר, ולהקיא או לתרבת את האחרים שלה, בין אם "האחרים" מוגדרים כנשים, עניים, ערבים, מהגרי העבודה, מזרחים, אתיופים, או רוסים. למשפחה יש גם תפקיד מובהק כתא לאומי שנלחם על גבולות הלאום. במשפחה לומדים את ערכי הגבורה הנורמטיביים, במשפחה מחנכים לערכים ביניהם ערכים "לאומיים" ו"גזעיים" רבים. דינמיקה זו של הקאת האחר או תהליך תרבותו היא אחד ממחוללי הגזענות המובהקים ביותר.

משפחה אלטרנטיבית - האומנם?

על אף השינויים שחלו במשפחה הפוסט מודרנית (למשל היווצרותן של משפחות אלטרנטיביות, תהליכי דמוקרטיזציה חלקיים בתוך המשפחה ביחס לאלימות הגברים או זכויות הילדים וניתוק בין רבייה למשפחה), המשפחה היא עדיין תא שמעניק לחבריו תמיכה דרך מחויבותם לשמירה על לכידות ועל שרטוט מתמשך של הגבול הברור בין החוץ לבין הפנים. מצד אחד מן הראוי לשאול האם ניתן לחשוב "משפחה" במתכונתה הנוכחית מחוץ לרעיון הלכידות והלאום? האם הגבולות הברורים כל כך, שתובע רעיון הלכידות בין הפנים לחוץ, מייצרים חוויה של כליאה וצמצום יותר משהם מייצרים חוויה של ביטחון ונוחות (ומעמדם של נשים וילדים בעניין זה פחות מזה של גברים)? האם די במושג "משפחה אלטרנטיבית" על מנת לפרק את הסכנות הגלומות במוסד המשפחה (עבור נשים וילדים במיוחד)? ומצד שני: האם ישנה אלטרנטיבה עבור נשים? אגב האזהרה שמפליטה נלה במחזה שעה יפה ליוגה לעבר דנה בתה: "מחתונה אפשר למות". שאלות אלו נותרות בשלב זה פתוחות.

*ד"ר אפי זיו, מרצה בתכנית ללימודי מגדר, אוני' ת"א
פרופ' יהודה שנהב, מרצה לסוציולוגיה, אוני' ת"א*

איסורים מפורשים, ואולי בעיקר בשל היעדרם של איסורים מפורשים, השמירה על קווי המתאר הגזעיים של החברה מופנמת אצל כל אחד ואחת ומקבלת צורות נימוק מגוונות.

פעמוני המוסר

המשפחה ממוקמת אפוא בטבורו של הסדר החברתי. היא מעצבת את הסדר החברתי ומתעצבת על ידו, משכפלת אותו ומשתכפלת על ידו. במקרה של סטייה, מנגנוני המשפחה מצלצים בפעמוני המוסר. מעמדה של המשפחה חזק גם כמי שאחראית על סימון הגבולות בין פנים לחוץ, בין ידיד לאויב, בין אזרח לפליט. משפחות מגדירות את אופיין ואת לכידותן תוך שהן הופכות את הרעיון של סכנה חיצונית משותפת לכוח מחבר. הפסיכולוגיה החברתית נתנה לזה ביטוי תיאורטי כשניסחה את המשוואה לפיה כשאיום חיצוני מביא לסולידריות פנימית (out group hostility, in group solidarity). זו אחת הסיבות שבטענין חברות רבות מגדירות אויב חיצוני משותף כאשר נתפסת סכנה לסולידריות הפנימית או ללכידותה של הקהילה. מנגנון זה המבוסס על פסיכולוגיה של פחד וסכנה המגולמים בדמותו של איזה "אחר"

משולחן הכתיבה לבמה

מן המפורסמות היא המליצה הנדושה בנוגע לדמות הספרותית שקורמת עור וגידים ומתחילה לפעול בעולם על דעת עצמה. זהו רגע מוכר בתהליך הכתיבה ורבות נאמר ונכתב על אודותיו. במעבר משולחן הכתיבה לבמה, הרגע הזה מקבל משמעות עמוקה יותר, אעז ואומר מטפיזית. משמעות שמערערת על האופן שבו אנו מכירים את המציאות וחווים אותה. כמטפורה זהו הרגע שבו הדמות, כמו ילד שהגיע לפרקו, עוזבת את הבית ומשתחררת מעולו של המחבר אך גם מתמיכתו. כהרף עין היא בוקעת את הקרום המדומיין וזוכה בחיים משל עצמה. המעבר הזה הוא למעשה תהליך הבימוי. הדמות השתוקה, שניבטת אלינו מהדף, מתגלמת במראה, בתנועה, בקול, במזג ובמאפיינים נוספים שמצד אחד מקוממים אותה ומצד שני מקבעים אותה בדמותו של שחקן זה או אחר.

אילנה ברנשטיין
סופרת, מחזאית ועורכת.
מלמדת כתיבת פרוזה
בבית ספר לאמנות מנשר

המעבר מהכתוב אל המשוחק הוא מהלך פרשני הן של הבמאי והן של השחקנים ומטבע הדברים הוא מעורר שאלות כמו: האם נלה היא הדמות הכתובה או הדמות המשוחקת; האם נלה בגילומה של עידית טפרסון היא אותה נלה בגילומה של שחקנית אחרת; מי מהן משקפת נאמנה את נלה הכתובה; האם נלה המשוחקת מערערת על נלה הכתובה או אפילו מוחקת אותה וכיוצא באלה שאלות שהתשובות עליהן אינן חד-משמעיות. כך או כך המחזה, על אף היותו יצירה ספרותית שעומדת בפני עצמה, משווע לפרשנות בימתית ואחת ההנאות הגלומות בצפייה חוזרת באותם המחזות היא הפרשנות שמעניק להם במאי זה או אחר וההשוואה בין הפרשנויות בנוסף למבנה ולמסגרת התייחסות של זמן ומקום, שעה יפה ליוגה חילץ מתוכי את צורת הדיאלוג ומחק את חומרי המילוי, אותם נפחים אדירים של תיאורים ומחשבות שהפרזה מלאה בהם. גיליתי שבכתיבה לתיאטרון עלי להצטמצם פי כמה וכמה, לנמק, לדייק ולגלות אחריות גדולה יותר ביחס לכל מילה. בהקשר זה דומה כי כתיבת מחזה קרובה יותר לכתיבת שירה מאשר לפרוזה. התביעה מהדמות לספר את סיפורה מתחלקת עכשיו בין כמה דמויות שמדברות את עצמן ובה בעת מספרות את הסיפור ומוליכות אותו מתחילתו אל סופו. חילופי הדברים ביניהן לא רק מקדמים את העלילה אלא גם מזכים כל אחת ואחת מהן במבט של האחרות באופן שמעגל את דמותן, מרחיב את התמונה הפנוראמית ותורם לרב-קוליות של סיפור המעשה.

התהליך שבו המחזה האילם, המופשט והחידתי במידה מסוימת נמלא חיים הוא תהליך מרגש שהקלישאה יפה לו. החונכים שלי בתהליך הזה היו הבמאי אלון אופיר וצוות השחקנים שהפכו אותו לחוויה מעצבת ולבטח בלתי נשכחת. כמו רב-אמן שמפזם את הפרטיטורה בדיוק מרבי כבר בקריאה ראשונה כך אלון בפרשנותו למחזה. המילים נפלו למקומן כמו קסם. ולא רק המילים.

אילנה ברנשטיין

על זמניותה של האהבה

מיקי בן כנען, מעצבת התפאורה

אנשים נפגשים, מתאהבים, מתחתנים, יולדים ילדים, מחלקים גורלם על בסיס יומי, משווים כיסופים, לומדים את העולם, הוזים עתיד - ויום אחד מתברר כי אי פעם בעבר פקע החוזה. הסדר המוכר, המקצב הקבוע של היחסים אינו שריר עוד. החלל שבנו לעצמם אינו משכיל להכילם. האם טעו בסדר בו הניחו את הלבנים? האם נעלם דבר מעינם? מה זה שהרחיק אותם זה מזולתו וקרע ביניהם ישימון תועלתני משמים?

אני סבורה ש"הזמן". זה הרעיון שתוקפו מתקיים רק בהווה האנושית... הוא - האויב שניסחנו לעצמנו ואנו לומדים להתפייס עימו בשעות משבר - כוח - טבע נרכש.

כאשר ניגשתי לפענח את החלל בו תקיים ההצגה: "שעה טובה ליוגה", חשתי כי בסלון ה"תל אביבי" בו מתרחש המחזה עז רצוני להבליט את מימד הזמן - להאיר את אדנותו. כמו בתחנת רכבת בה השעון מקציב את בואנו ועזיבתנו וכמו החיים שזמניותם מאיצה בנו לנטוש פרדסים עתיקים לטובת גינות נוי. "סן הראוי" הררתי "שהגורם העיקרי לזמניותה של האהבה לא יפקד מן החדר." אני מקווה שהצלחתי.

מה אומרים לי המושגים?

אינטימיות

"את יודעת כמה זמן לא ישב אדם זר על האסלה שלנו? אני אפילו לא יכול לדמיין מצב כזה." גיורא בניסיון לשכנע את דנה לערוך את המפגש המשפחתי במסעדה במקום בבית.

ג'אזבנדיסט

"מופיע בלילות וישן בימים." הגדרתו של גיורא למוזיקאי בכלל ולעיסוקו של אילן בפרט.

העדפה מתקנת

"אומרים העדפה מתקנת, לא אפליה מתקנת." דנה מתקנת את נלה במאמץ להגן על התקינות הפוליטית בקרב משפחתה.

חריימה

לא נמצאה הגדרה במילונים: ספיר ורב-מילים. אותם מילונים אגב מגדירים גפילטע פיש ללא כל קושי. אין תמה אפוא שגיורא מסרב לטעום מן החריימה. אפילו במילון אין הסבר.

חתונה

"מי מתחתן בימינו?... להתחתן, להתגרש, עוד פעם להתחתן, עוד פעם להתגרש, לגדל את הילדים שלו, לגדל את הילדים

שלו - ואחרי כל זה לגלות שאת לסבית בכלל." עובדות החיים לפי נלה.

ליברלי

"אני שונא ג'אז, מוזיקה של לבנים שמחזיקים מעצמם ליברלים." אילן על קהל שוחרי הג'אז וביניהם גיורא.

מזרחי

"אז גם אתה מזרחי או שרק הדגים מזרחיים?" גיורא מברר את מוצאו האתני של חתנו לעתיד.

נשנושית

כינוי החיבה של גיורא לאהובתו. כלומר משהו קל בין הארוחות על מנת לדכא את הרעב. מכל מקום, עד היוודע דבר הריונה לא הוזכרה הנשנושית בהקשר של ארוחה מלאה.

פדופיליה

"זאת פדופיליה אני אומרת לך, אתה וכל החברים שלך, אתם חבורה של פדופילים." נלה לגיורא בעקבות פרשת אהבים שהוא מנהל עם אישה בת עשרים ותשע.

פוצי

פוצי ובלשון נקבה פוצה. כינויי החיבה שאילן ודנה

אימצו לעצמם. כמה שהם מתוקים. בפוצי ישנו ממד של הקטנה ופוצה בשפה הרומנית היא, נו טוב, לא משנה.

צ'אפטי

לחם שטוח מהמטבח ההודי שמכינים מקמח מלא ומים, ללא שמרים וללא התפחה. "אהוב על יוגיסטים בעיקר." כך לפי בלהה, שהכינה צ'אפטי לסעודת ההכרות המשפחתית שאין בה אף לא יוגיסט אחד.

צינגעלה

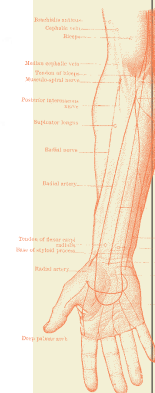
"בימינו אומרים ג'וינט לא צינגעלה." אילן משתלב יפה במשפחה שבה כולם מתקנים את כולם.

צ'ולנט

איך מצליח תבשיל שכולו נחמה לחבל בלוח אירועי קדם-החתונה ולערער את דנה.

צמבל

"מילה המתלווה לצביטה בזרוע בעקבות מעשה או לבוש דומים (ילדים מיושן)." (מילון הסלנג - רוביק רוזנטל) במאמצייהם להחיות מסורות מן העבר דנה ואילן מצמבלים בכול מילה שנייה.

עידית טפרסון על נלה

השאלה "איך עבדת על התפקיד?" מכניסה אותי, לא אחת למבוכה. באמת לא יודעת כיצד להתחיל לענות. תהליך של עבודת השחקן על דמות הוא סוג של קסם, קסם שאי אפשר ואולי גם לא צריך להסביר אותו במילים.

בשבילי משול הדבר להתאהבות - לא ממש ברור לך איך פתאום אתה מוצא עצמך שם.

לאורך הקריירה שלי, אחת לכמה שנים, אני פוגשת תפקיד שמגיע אלי בטיימינג מדוייק ונושק לדברים שקורים בחיי הפרטיים.

נלה מתמודדת עם משבר גיל החמישים. גם אני אפגוש ביובל הזה בעוד כמה חודשים, ואני כבר חשה בטלטלה שמביא המעבר הזה.

הטקסט של אילנה ברנשטיין דיבר אלי מקריאה ראשונה מיד ידעתי שזה מסוג הטקסטים שיהיה לי 'טעים בפה' ושאוכל ללכת איתו רחוק. בשבילי זו תחילת העבודה, ה'קליק' עם הטקסט, התחושה שהוא טומן בחובו אופקים חדשים בשבילי.

בשלב הבא מגיע המפגש עם הבימאי, שבמקרה הזה היה מפגש נפלא ומפרה עם במאי שאיתגר אותי ויכולתי לתת לו להוביל אותי בביטחון מלא.

ואז - באה האינטראקציה עם השחקנים האחרים, בעיני מרכיב חשוב ביותר בבניית התפקיד. בסופו של דבר, אלה האנשים שאיתם תעשה את המסע ערב, ערב ובלעדיהם אין לך דבר. פרטנר יכול להוציא ממך את המיטב או להפיל אותך. בורכתי בפרטנרים נהדרים שהמחשבה על מסע משותף איתם מסקרנת אותי מאוד.

אולי זו התשובה בעצם - כך אני עובדת על תפקיד - ברעב, בסקרנות גדולה, בהתרגשות ובעיקר באהבה גדולה.

עבודה על תפקיד

רותי לנדאו על בלהה

בתפקידך האחרון גילמת דמות מתוך המחזה - "אנה קארנינה". אחרי עבודה על רומן קלאסי שמתרחש ברוסיה של המאה ה-19, איך ניגשים לעבוד על מחזה ישראלי מקורי שמתרחש כאן ועכשיו?

בניגוד לעבודה על מחזה קלאסי, כאן אני לא מתעמקת בהיסטוריה של הדמות, אלא מנסה למצוא את עצמי בתוך הדמות, מה מקביל אלי. אני מוצאת דמיון ביני לבניה באספקטים רבים - הרגשות והרגישות, המצב המשפחתי - גירושין, והעיסוק ברוחניות. אני חושבת שבלהה, כמוני, מנסה לתמרן בין הרוח והחומר בחייה.

אבל בניגוד לבלהה, אני הרבה יותר ריאליסטית ורציונאלית. לבלהה יש מעט מאוד שיקול דעת. אולי אם הייתי חיה בשינגן, הייתי יותר כמוה. בלהה חיה במעטפת של הסמים והיוגה וכאן ההפרדה בינינו.

מה קורה במפגש עם הבמאי? איך מתיישבת התפיסה שלך והתפיסה שלו את הדמות?

אלון, לשמחתי, מכון לעבודה מאוד טבעית ואנושית ומאוד לא סטריאוטיפית על הדמות. לא מישהי לבושה בסארי עם טיקה בין העיניים, אלא בן אדם אמיתי. אלון עובד איתי על ניקוי מוחלט של המניירות שלי כשחקנית, לא לקשט את הדמות או לעבות אותה, אלא פשוט להיות בסיטואציה, במצב, ברמה טלוויזיונית כמעט.

ישנה איזו שיטה או דרך שעל פיה את עובדת?

אני לא דובקת בשיטה אחת, אלא מנסה לחפש דברים שיטעו אותי. בעבודה על "שעה יפה ליוגה" דיברנו על ציורי מגריט ועל יצירת האבסורד בריאליזם. זה נתון ששלח אותי לחפש את השפיץ של הדמות, למצוא את הפעולה הלא ריאליסטית בחיבור עם הטקסט המאוד ריאליסטי.

דרך העבודה על בלהה, במה את מרגישה שהמחזה נוגע?

המחזה עוסק באינטימיות, בחיפוש אחר האינטימיות הזאת ובבדידות. הנישואין מסמלים את אי הציבות, את הבדידות ואת חוסר התקשורת. היופי בכך שאין חדש תחת השמש - כולם עדיין מחפשים אחר האושר. הנישואין מספקים את ההבטחה... דמויות ההורים, ביניהם בלהה, משקפות את השלב הבא בחיפוש הזה הגברים מצאו עוד בת זוג והנשים מצאו את עצמן. הזוג הצעיר לעומתן מנסה לשמר את הערכים של העולם הישן: עונג שבת, חריימה, מפגש אצל ההורים, אירוסין, חופה, שבת חתן וכו' העניין הוא במפגש ובפער בין הדורות.

יוצרי ההצגה:

אילנה ברנשטיין (המחזה)

לידת 1957, גרה בתל אביב. סופרת, מחזאית ועורכת. מלמדת כתיבת פרוזה בבית ספר לאמנות מנשר. ספרים:

"עכשיו זה כתוב" - בבל, 2008

"מושבת האהבה" - בבל, 2005

"חלמתי שאני ער" - הספרייה לעם, עם עובד 2001

"איים של שקט" - הספרייה החדשה, הקיבוץ המאוחד 1999

"רוקן למשרתות" - כותרים, כתר 1997

"שלוש אחיות" - הספרייה החדשה, הקיבוץ המאוחד 1994

"דיה הניג" - הסדרה הלבנה, עם עובד 1992

"שארה כסותה עונתה" - הסדרה הלבנה, עם עובד 1991

"שעה יפה ליוגה" הוא מחזה ראשון מפרי עטה של המחברת.

אלון אופיר (בימוי)

שירת בלהקת פיקוד מרכז. בוגר "בית צבי", 1991. במהלך לימודיו זכה במלגות ע"ש שרגא פרידמן, פאני לוביץ, שמעון בר, עדנה פלדל. שיחק במגוון תפקידים בכל התיאטרונים במשך עשרים שנה. בשנת 1998, זכה בפרס התיאטרון על תפקידו בהצגת "המורדים". בין עבודותיו כבימאי:

תיאטרון הבימה: "החותנת".

תיאטרון הקאמרי: "מר גרין" (הצגת השנה, 2001), "פרק ב".

תיאטרון חיפה: "בנות עובדות". תיאטרון גשר: "שיחות לילה".

בתיאטרון בית ליסין: "ריקוד בששה שיעורים", "החדר הכחול", "אהבה

ממבט שלישי", "החולה ההודי", תיאטרון באר שבע: "לא כולל שינה".

"מופע הבידור של רותם וענת". תיאטרון לילדים ולנוער: "חסמבה".

שיחק וביים: "הרפתקה בקרקס" (ת' הספרייה), "אמא אמרה לי דני"

(מדייטק), "שירים שהוצאו מהקשרם" (בית ליסין), "פיגמליון"

(פרופסור היגנס, ת' חיפה).

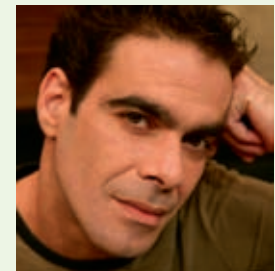
רדיו וטלוויזיה: "החברים של שוש", "טיפול נמרץ" "ללכת עד הסוף-

האודישן הגדול", שימש כזמר קבוע ב"לילה חי" וכעורך מוסיקלי

88FM

מדובב סרטי וולט דיסני: "הגיבן מנוטרדאם" (קוואזימודו), "אלאדין"

(אלאדין), "מלך האריות" (סימבה), "פוקהונטס" (תומס).

ד"ר מרים יחיל-וקס (דרמטורגית)

דרמטורגית, סופרת, מתרגמת ומרצה לתיאטרון וספרות. כתבה את "האבן הראשונה" (תאטרונטו 1993); "The Shit Path", מחזה (מקום שני בתחרות מוביל 1988); "בלי כוונה", שירים, עקד 1977; סיפורים קצרים שהתפרסמו ב'קשת', 'עיתון 77', 'מעריב'. מאמרים בנושאי תיאטרון וספרות (Theatre Journal 'דיעות אחרונות', 'מעריב'). תרגמה מאנגלית ומצרפתית כ-50 רומנים ומחזות (דיקנס, לסינג, טורגנייב, גולדוני, מולייר). כדרמטורגית בתיאטרון הבימה: "פירורים". בתיאטרון גשר תרגמה ועיבדה את "רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים", "בשפל", "מזימה ואהבה" (פסטיבל מנהיים 2000), "אידיוט", "אדם בן כלב", "עיר", "טרטיף", "כפר", "שלוש אחיות". שימשה כמנהלת אמנותית של התיאטרון לילדים ולנוער, ייסדה את פסטיבל חיפה להצגות ילדים, ועבדה כדרמטורגית תיאטרון חיפה.

מיקי בן נען (תפאורה)

ציירת וסופרת. Cofounder של HARP Ltd המפתחת פנטט רפואי. הציגה תערוכות של עבודותיה בארץ ובעולם. עיצבה כמאה תפאורות ותלבושות להצגות בתיאטרונים בארץ. עבודותיה האחרונות:

"מפעל חייו" (תיאטרון חיפה 2007)

"ראש משוגע" (תיאטרון חיפה 2007)

"גפן בלאדי" (תיאטרון הקאמרי 2007)

"נשים לא מציירות" (תיאטרון באר שבע 2008)

זכתה ב: פרס גולדנברג על עיצוב תפאורה לקבוצת הצעירים של הבימה, פרס שטרנפלד על עבודתה כמעצבת תפאורה ותלבושות, פרס הציור הדיגיטאלי באינטרנט 2005, פרס הפרינג' 2007 על עיצוב להצגה "אבנים", פרס פסטיבל עכו על תפאורה ל"ריקודו של ג'יניס הכן". ספרה הראשון "אם החיטה" יצא לאור בהוצאת הקיבוץ המאוחד וזכה לשבחים רבים.

ילנה קלריך (עיצוב תלבושות)

בוגרת אוניברסיטת ת"א בעיצוב תפאורה ותלבושות (M.A.). ביו עבודותיה בעיצוב תלבושות:

תיאטרון הבימה: "המאובן", "יום הולדת לג'וזפה", "הנאהבים

והנעימים", "נודניק", "אנה קרנינה"; תיאטרון הקאמרי: "כובע הקש

האיטלקי"; תיאטרון גשר: "גן הדובדבנים", "וריאציות לתיאטרון

ותזמורת", "כולם רוצים להוליווד", "מיסטר ברניק"; תיאטרון החאן:

"אושר"; תיאטרון באר-שבע: "איזאבלה", "בית הקפה"; תיאטרון בית

ליסין: "אני לא רפפורט"; תיאטרון מדיאטק: "פינוקיו", "שמשון בר

לשון"; תיאטרון חיפה: "תופרות"; תיאטרון לילדים ולנוער: "הממלכה

של קנסוקווי", "צבעים בחול"; בית צבי: "סיפורי אהבה", "הורים

איומים"; סטודיו ניסן נתיב: "מים רבים"; תיאטרון תמונע: "סאלינגר".

עיצוב תפאורה ותלבושות: סטודיו ניסן נתיב: "בשפל". עיצוב תפאורה:

סמינר הקיבוצים: "פרסים".

זכתה פרס יונסקו 1999 לעיצוב תיאטרון בפראג.

השחקנים

עידית טפרסון (נלה)

בוגרת בית צבי, 1984. בין תפקידיה: פסטיבל עכו 84: "שבועת אמונים". בתאטרון החאן: "תהילה", "הדיבוק" (לאהלה), "פעמונים בירושלים". בתיאטרון הבימה: "המשפט", "נמר חברבורות", "הבית ברחוב שינקין", "משרתם של שני אדונים" (ביאטריצה), "מלך היהודים", "רוקדים בלונאסה" (מגי), "קן הקוקיה" (האחות ראצ'ד), "טנגו" (אליאונורה), "מונולים מהוואגינה", "שבוע" (תמר), "אליס", "בגדי המלך" (לילי מינרווה), "כתר בראש" (בת שבע), "אכזר ורחום" (אמליה). "הלהקה" (שולה), "פירורים" (פרידה). תיאטרון באר שבע: "על קלות דעת וצביעות", "הביצה" (רוז), "מקהלת אי הסכמה", "תזמורת על תנאי" (עלמה), "תמונת צייד", "אילוף הסוררת" (קטרנה), "רק בימי ראשון", "לכודים ברשת" (רוז), "קומדיה של טעויות" (אדריאנה), "טובת המולדת" (ליז). תיאטרון חיפה: "חיי נישואים" (תיאה). תיאטרון בית ליסין: "פשעי הלב" (מג). תיאטרון הקאמר: "אלוהים יודע" (בת שבע), "אבודים ביונקרס" (בלה), תיאטרון הרצליה: "גב' קליין" (פולה). תיאטרון הספריה: "בדמי ימיה", "כוכבים עם שחר" (אנה), "איך אוהבים האחרים" (פיונה) "שירת הג'רפה". בטלוויזיה: "שלמה המלך", "כן, מה?!", בקולנוע: "נישואים פיקטיביים", "עונת הדובדבנים", "מדורת השבט".

אלי דנקר (גורא)

החל את הכשרתו המקצועית בבית הספר "בית צבי" ובחוג לתיאטרון באוניברסיטה העברית, בסטודיו HB בניו יורק ובסטודיו ז'אק לוקו בפריז. את הקריירה הבימתית החל בקבוצת החאן בהדרכת מייקל אלפרד ואילן רונן. בין תפקידי הבולטים: תיאטרון החאן: "האידיוט", "משרתם של שני אדונים". תיאטרון הבימה: "מלך מרוקא", "הלילה ה-12", "אופרה בגרוש". תיאטרון הקאמר: "הסוחר מוונציה", "פולארד", תיאטרון חיפה: "אירמה לה דוס". תיאטרון בית ליסין: "סיפור אהבה ב-3 פרקים", "ספר הג'ונגל". תיאטרון ב"ש: "מלכת היופי של לינן", "קיבוץ אל איי". טלוויזיה: "ניקוי ראש", "פנאי לי", "עוד להיט", "לגעת באושר", "האלופה". טלוויזיה בארה"ב: "מקגיוור", "משימה בלתי אפשרי", "המפענחת", "תא רדום", "זהות בדויה", "הבית הלבן". קולנוע אמריקאי: "המתנפפת הקטנה", "מלחמה וזיכרון", "טיסה 847".

אפרת בוימולד (דנה)

בין תפקידיה, בתיאטרון: תיאטרון הבימה: "החותנת", תאטרונטו 2008: "יהודי זקן בלונדינית". תיאטרון חיפה: "פיגמליון". בית ליסין: "מקוה", "תאונה", "יומנים", "קפה ערבה"; "ספיד וגלגלי הקסם", "פיטר פן", "פסטיבל". טלוויזיה: "משפחה וחצי", "שתי דקות מפארדיס", "משחק החיים" "אפידורל", "השיר שלנו", "לא הבטחתי לך", "רביעיית רן". קולנוע: "פובידיליה".

אורי וידיסלבסקי (מוסיקה)

מלחין מוזיקה לתיאטרון, קולנוע ומחול. הלחין מוזיקה ליותר מ-120 מחזות, 12 סרטי קולנוע ו-20 ערבי מחול. ייסד קבוצה מוזיקלית בשם "הדיוואן", שהיתה חלוצה בפיתוח סגנון המוזיקה האתנית בישראל. בין עבודותיו לתיאטרון: מוסיקה למחזות "כטוב בעיניכם", "ריצוד השלישי", "משרתם של שני אדונים", "מנדרגולה", "מראה מעל הגשר", "כריתת ראש". "החילוני האחרון", "נוצות" "חצוצרה בואדי", "אקורדיונים", "גורודיש", "בויטרה", "עיר הנפט", "נהג צירת", "אהבה ממבט שלישי", "המכשפה", "הוא", "נמר חברבורות", "מבקר המדינה", "אונור", "התאונה", "פונדק הרוחות", "עכו זכרונות דור שני", "שש נשים מדברות על יופי", "הנסיגה ממוסקבה", "גוד ביי אפריקה" "חסמבה". הלחין את השיר ילדי חורף 73 שנבחר לשיר האהוב מבין כל שירי הלהקות הצבאיות ובתחרות "שיר השישים" נבחר במקום השני. הוציא דיסק מוסיקת עולם בשם "מוזאיקה" בין עבודותיו לקולנוע: "שחור", "ארץ חדשה", "פיתוי", "you are rejected", "between the sand and the sky". בשנה האחרונה כתב מוסיקה לחמישה סרטים אמריקאים. בין עבודותיו למחול: "דירת שני חדרים", "חמורים", "במערבולת התשוקה" מאת ניר בן גל וליאת דרוור. "תא" עם עידו תדמור. "דיו-כן" עם ענבל פינטו. "רק גברים רוקדים".

מאיר אלון (עיצוב תאורה)

מנהל מחלקת התאורה של תיאטרון הבימה. בין עבודותיו: תיאטרון הבימה: "שלוש נשים גבוהות", "מלחמת אחים", "סוניה מושקט", "קולות", "מכתב אהבה", "ואז התחבקנו", "מחילה", "נשיקת אשת העכביש", "אנשים קשים", "הבבונום חוזרים", "במלחמה כמו במלחמה", "עקב אכילס", "מרי לו", "אוהבים את אופל", "מאמי", "פרפרים הם חופשיים", "אוסקר ודודה רוזה", "אני והוא", "תשמ"ד", "זמן אמת" ו"העז או מי זאת סילביה", "רכוש נטוש", "תקופת הסתגלות", "מישהו שישמור עלי", "סונטת סתיו", "הנהג של מייס דייז". עיצב תאורה לרבות מהצגות בית ליסין, למופעים, לפסטיבלים ולהצגות ילדים.

יינות הקברנה של ברקן. כל אחד והאופי שלו.

BARKAN

האומנים
ביצירת
יין אדום

www.barkan-winery.co.il

אושרי סהר (אילן)

בוגר בית הספר בית צבי, מחזור 2000
זוכה מלגת קרן אמריקה ישראל 2005
בין תפקידיו בתיאטרון: קבוצת צעירי הבימה: "זוגיות", "במלחמה
כמו במלחמה", "עקב אכילס", "צורה לאהבה". תיאטרון הבימה:
"הקומיקאים", "הכבש השישה עשר", "חתונה מושלמת", "אנטיגונה"
קולנוע: "רוח פועלים". טלוויזיה: "רביעיית רן"

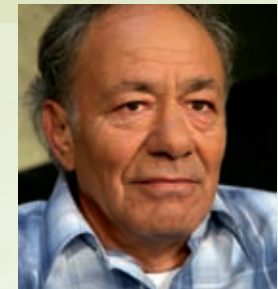
רותי לנדאו (בלהה)

בוגרת "בית צבי" 1985. בין תפקידיה: תיאטרון הבימה: "הבחורים
בדלת ממול", "בוסתן ספרדי", "קן הקוקיה", "מניין נשים", "הנאהבים
והנעימים", "8 נשים", "חתונה מושלמת", "אנה קארנינה".
תיאטרון לילדים ולנוער: "העד". פסטיבל עכו: "בצחוק ודמע", "נפט".
תיאטרון הספרייה: "כאילו בחלום". תיאטרון ב"ש: "המלאך הכחול".
תיאטרון ילדים ונוער: "פצפונת ואנטון". קולנוע וטלוויזיה: "זלקחת לך
אישה" ובסדרת הטלוויזיה "חלומות נעורים".

חיים חובה (אביגדור)

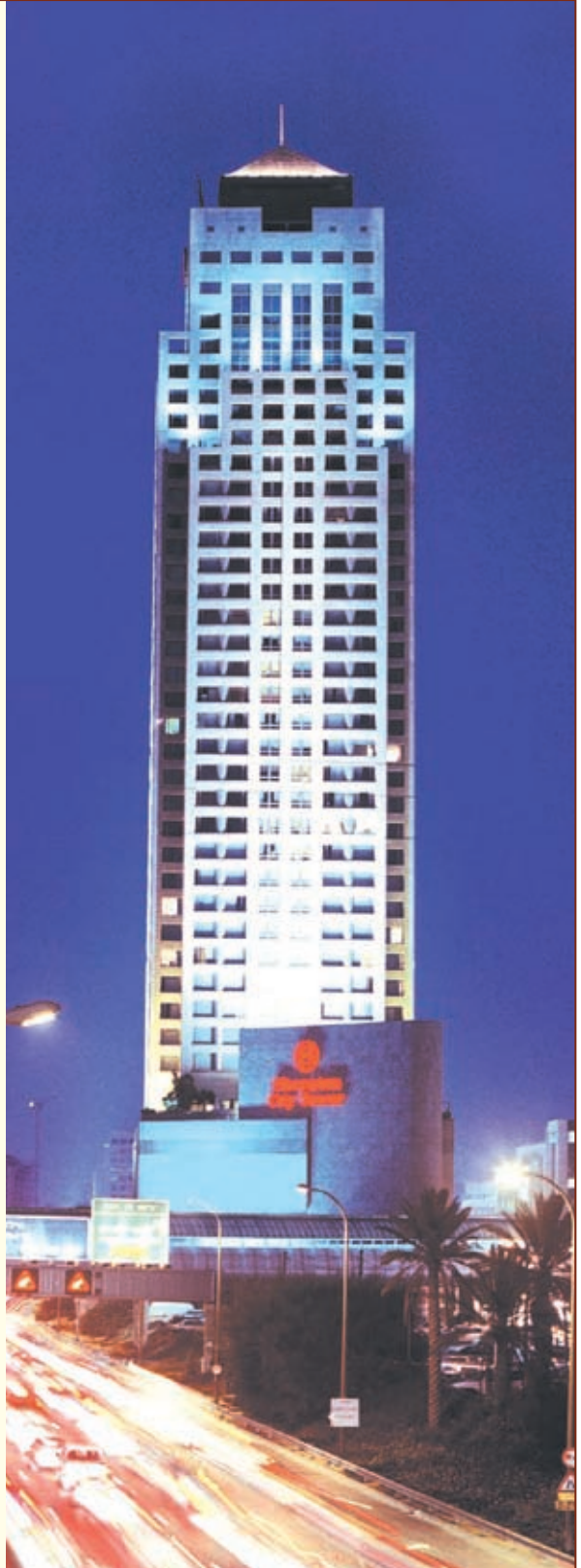
בוגר בית הספר לאמנויות הבמה "בית צבי", 1974. בוגר אוניברסיטת
ת"א, הפקולטה לאמנויות, 2003. בין תפקידיו:
תיאטרון הבימה: "אמא קוראז" (איילוף), "מי תהום" (אברם), "חלום
ליל קיץ" (דימיטריוס), "גן ריקי" (איתמר), "הנפש הטובה מסצ'ואן"
(יאנג סון), "מראה מעל הגשר" (מרקו), "סולו" (פראדו), "תינוקות
בלילה" (יוחנן פוקס), "הילד חולם" (המפקד), "מקבת" (בנקו),
זינזאנה" (פריש/רב), "הר לא זז" (נומורה), "הדיבוק" (נחמן/קבצן),
"יוליוס קיסר" (דקיס), "הבעל הנצחי" (וולציניב), "אנשים קשים" (בני
אלתר), "חבילות מאמריקה", "בגדי המלך" (שר הבריאות), "כתר
בראש" (יואב בן צרויה), "מבקר המדינה" (פוסטה), "אנטיגונה" (מזקני
תביי). תיאטרון באר שבע: "מודליאני" (מודליאני), "דון ז'ואן" (דון ז'ואן),
"השטן במוסקבה" (המאסטרו), "תופים בלילה" (קראגלר), "סיד"
(הלר), "טרטיף" (דמיס). תיאטרון בית ליסין: "על המדרכה" (שמעון),
"נטושים" (עלי). תיאטרון צוותא: "חיילים יצאו לדרך" (פחימה),
תיאטרון הספרייה: "המוקיון" (המוקיון).

ליאת אקטע (רותי)

בוגרת הסטודיו של יורם לוינשטיין, 1996. זוכת פרס השחקנית
המצטיינת בפסטיבל עכו 97 (פיפ שואו). בין תפקידיה, תיאטרון
הבימה: "פאטי דיפוזיה" (פאטי), תיאטרון הקיבוץ: "מחוק" (שירה),
"לכלוכית 98" (לכלוכית), תיאטרון קדם: "חתולה עם כתם לבן"
(החתולה) מרכז הפרינג: "פיפ שואו". פסטיבל תיאטרון קצר: "
למה מי מת" (לי). תיאטרון תמונה: "קשר דם" (הזונה), "חיי נישואין".
תיאטרון הנפש: "מסך עשן". תיאטרון מסחרי: "אשתי לא מבינה אותי",
"טרזן וג'ין", "הקוסם" קולנוע: "אנטארטיקה" (מיכל), "גוליה מיה"
(רבקה), "פקינג דיפרנט", "הנדר דוג", "סוף משחק" (סנדי), "תגובה
מאוחרת" (ריקי). טלוויזיה: "הבורר", "זינזאנה" (ריקי), "שלווה" (מירי),
"אשליות" (קלרה).

הדר בשרתון סיטי טאואר הפסגה של עולם האירועים

משכן אירועים בשרתון סיטי טאואר

הדר בשרתון סיטי טאואר, יותר מעובדת היותו משכן אירועים, הינו תפיסת עולם חדשה.

הדר בשרתון סיטי טאואר הינו שילוב של שירות, איכות, כשרות ויוקרה ברמה בינלאומית.

אם אתם מתכננים אירוע יוקרתי ובלתי נשכח, הדר בשרתון סיטי טאואר הינו הבחירה הטבעית שלכם במשכן מבחר אולמות בגדלים ובסגנונות שונים לבחירתכם.

הדר בשרתון סיטי טאואר - אירועים באווירה אחרת

הדר בשרתון סיטי טאואר | משכן אירועים
רח' יוסמן 14 מתחם בורסת היהלומים, רמת-גן 52521
טל: 03-751-4141 פקס: 03-751-4146

זל אורן 588

זוכה פרס ישראל 1958

מנכ"ל: אודליה פרידמן | בני צרפתי **מנהל אומנותי: אילן רונן**

תיאטרון הבימה חבר באיחוד תיאטראות אירופה

מנהלת כספים: רינת שני
מנהל פרויקטים מיוחדים: גדי בר עוז

מנהל מחלקת פרסום ויחסי צ"צ: יעקב כהן
רוני טינסקי, מלי ציון
מנהלת לשכת מנכ"ל: מירי גביש
מזכירות לשכת מנכ"ל: רונית עוזיאל
מנהלת כראות: שושן כן דוד
פקידת כראות: לירון בראמי

הנהלת חשבונות
מנהלת חשבונות ראשית: שרה שדה
מחלקת כספים:
אורית מושקוביץ, תקוה גחפי, טלי דובינסקי, מיטל חואזי, מירי מרום, קרן קורקוט

מחלקת שיווק ומכירות
מנהלת מחלקת שיווק ומכירות: רויטל שקורי
עוזרת למנהלת מחלקת שיווק: ענת נתן, אביב שמאלי
מכירת מחלקת מינוי: אטי ליבק
שיווק פרויקטים ומכירת לקבוצות: סיגל טויר, שושן קינן, דניאל סנדברג, אסתר קדם, סימי מאירסון

השחקנים הוותיקים
יהודה אפרוני, שלמה בר שבט, ישראל בירומן, רולף ברין, מרים זוהר, עדה טל, שמואל עצמון, טובה פודו, כינה פחם, דליה פרידלנד, אתל קובינסקה

רופא תיאטרון: ד"ר ג'קי סרוב
מוחלה להפיעות קול בעליה: ד"ר יקי הכן

מינהלה - אחזקה
מנהל תפעול: חיים אמויאל
חשמלאי בית: סלומון עובדיה
מזכירים: זאב מירב / ציפי זמיר
מנהל רגש: יניב איתן
מנהל מחלקת סטודים: יניב איתן
סגן מנהל מחלקת סטודים: עמית אופנר, רוני טינסקי
סדן אחראי: יוסי דיל, נתי חכים, יאיר טלמור

התיאטרון הלאומי "הבימה"
טל': 03-5266666 - פקס: 03-5266677
טל' קופה: 03-6295555
אתר אינטרנט:
www.habima.org.il

מעצבת ומנהלת ח' פאות: אסנת שניא
פיאנוט: עירית אבידן, ליאת אמיר, שרה גורי, אירינה ויינברג, נדיה סמורגון, מוון קדוש, נועה גרנות
מנהלת מתפרה: ילנה קלרין
מפירה: לודמילה טוריציקי, ואדים לוין
מנהל מחלקת תאורה: מאיר אלון
יורק אורוושר: ראובן יצחק, רוני צור, אורי פולאצ'ק, אבי פלקר, חזי שלמה, יעקב שפיצברג, גיא גלילי, משה שיכמן
מנהל מחלקת קול וויזואל: אריק אביגדור
סגן מנהל: ליאוניד פרל
מפיקול: טאשה דולנוב, אוהד רוסנו, יאשה ניקולשין, עמית פלד, ליאור רביד, תומר זקסברג, דרור לוצטי, מתי אליהו
מנהל מחלקת במה: נתן לייבוניץ
שמאל בושארי, בוריס בייק, יוסי ברכה, מיכאל גיבנט, משה דוד, מנחם ואחטון, ולדימיר יודיקוב, ארון חידה, יצחק חיים, רמי לוי, איתן ממה, דרור מנדלסון, איתן סיביליה, יגני טולוס, גיא פיילר, יוסף פרג, יוסי זבמ, יעקב קרישמן, מיכאל ורקובסקי

מחלקת תפעול אבירים ותלבושות:
מנהלת: חיה נחמד
אוהד אוסנה, חיה גיימן, רויטל גליקמן, ענבל יונה לוי, ג'יטה מילר, אברהם פפן, דקלה פובר, שירלי קונס, אביטל פלג, ויטלי רוזנפנט, נירית תנייה, אפרת כהן
ביצוע תלבושות: אהרונ תפאורות ותערוכות בע"מ
ביצוע תלבושות, פאות ואבירים להצגה: מחלקת ייצור, תפאורה, פאות ומתפרה - תיאטרון הבימה
הנהלה שומרת לעצמה את הזכות לעשות שינויי ליהוק עקב מחלה או סיבות בלתי נתונות אחרות.

שעה יפה ליוגה

מנהל טכני: שמואל בושארי **סגן מנהל טכני:** יוסי ברכה
ביצוע תאורה: יורק אורוושר
תפעול סאונד: אוהד רוסנו, מתי אליהו
מלבישה: תמר רייניץ **תפעול אביזרים:** אברהם פפו
עיצוב פיאות ואיפור: אסנת שניא **נגנים בהקלטות:** **חצוצרה:** יניב תואר **שירה:** נעמה שפירא (Sweet Lord)
גיטרת: אבי סינגולרה **עיבודים:** אורי וידיסלונסקי

תשובה חיה ויצחק
התורמים
ל"מושש כבוד"
באולם רובינא
אזיקסון רות ואליהו
איתינגר דינה
ותמר רוזיק
גולדנברג אורה ואמנון
גפני עדנה וישראל
חב' הפניקס
חב' מלונות דן
ומשפחת פדרמן
לפידות גילה ועמי
מאיר שרה ז"ל
מפעל הפיס
משפחת עופר
סם סבה
קרן דורון (שוויץ)
רובינשטיין רומה
רסין עמנואל
שטיינברג עוזי

צ'ורלי תמר
צ'רניאק עופרה
קאופמן נעמי ורפי
קוחנובסקי מירה
וצפריי
קונדה ציפי ואפרים
קוריציקי נירה
קז אמיר
קצין יהודית רוני
קריה זמירה רוני
רביד נאה ואברהם
רשב הילה רוני
רובין אסתר
רובין ציפי ופנחס
רובינשטיין מיכל
רובינשטיין רומה
רוזנברג ריקי
רוטנברג אלה
ריס איה
שוחר צפרירה ויצחק
שחק גיטה ויוסי
שטיינברג אירנה ועוזי
שטיינמן אניאס ובני
שטרן עידו
שלום שי
שקד חיה ואהרון
שקד שושנה וישעיהו
שרון רוני ושלמה

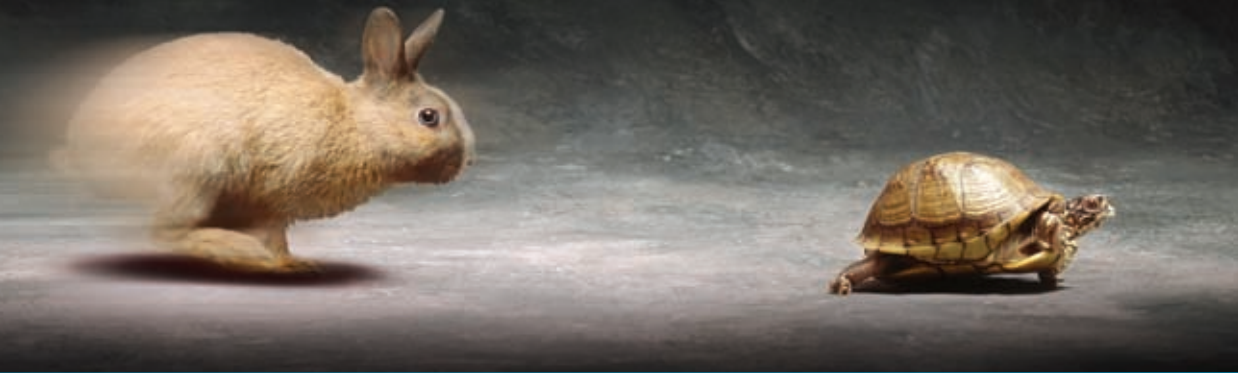
לסט רותי וגבי
מאור גליה ויהושע
מאירי תקוה ונחמן
מדנס שוקי
מודעי מיכל
מוזס-נופך מימי
ואיציק
מתלון ענת ומוריאל
מימון קובי
מלמד דליה ואלדד
מנדלבאום מירב
ושלמה
מרום ליבי ואייל
נאמן דליה ואברהם
נתנאל ענני ועוזי
סאמט ורדה וחיים
סביר רינת וגורי
סגול טובה וסמי
סדן שמחה
עזריאלנט איה
עצמון זיוה
פורר מיכל ודוד
פירון זהבה ומיכאל
פלדמן איה וזאב
פרדקין אברהם
פרופר אתי וגד
פרופר סוזי ודן
פרשקר דליה ויוסף

הראל אורה ואביקים
וינוגרד אליהו
זינגר אסתר ויצחק
זלקינד שרה וגרשון
זרניצקי אורה ויוסף
חבס מירי והרצל
חיימוביץ רונית
חנן פסיה ואריה
חכמי-קופר ניצה
טבע
טייק יהודית והנרי
טייק עירוניה
טל עמליה
י. גורניצקי ושות'
יונס אלי
ים-שחור נעמי ומנחם
ינאי שלמה
יפו עליזה
ירון ג'וזאן ושמעון
ירון צילה
כהן אילה ואלי
כהן עדה ומיכאל
כהנא טלי ושלמה
ליבאי דוד
לנדאו ליאורה ואלי
לנדאו מרינה
לנדסברג ברנו
לנדסברג דיטי ואלכס

אנג'ל ענת ואודי
ארקין דוריס ומורי
בירן גינה ודני
בלנש קיי
בנק הפועלים
בנק לאומי
בנק מזרחי-טפחות
בר ריבה וצבי
ברטפלד אסי
בר-מור הדרה
גולדנברג אורה
גולדנברג הילה
גור אלן
גורביץ אריאלה וגרשון
גורביץ מוניק ומנחם
גינזבורג שרה ומאיר
גל-אתי
גור-אור שרה ואיציק
גרנות חיה ודוד
גרנות נעמי ויוסי
דואק רוני ויעל
אבקסיס
דנקר אורלי ונוחי
הורביץ דליה ואלי
הורביץ עדנה וישראל
הירשברג אנה ומיכאל
הלפרין דורון
הפניקס

חברי הנהלה
עו"ד ציפי רובין - יו"ר
רונית חיימוביץ
ליאורה לנדאו
מימי מוזס
רינת סביר
נאוה רביד
עו"ד רבקה רחנברג -
גזברית כבוד
רו"ח יוסי שחק
שטרן עידו
מייסדת ונשיאת כבוד:
עו"ד אורה גולדנברג
רות איזקסון ז"ל
חברת כבוד של
הנהלה
אסתר רובין
מזכ"ל: מזי חיים
מזכירה: תמי שנהב
ידידים
אבן עזרא יעקב
אהובי יגאל
אור מיכאלה ותאודור
אורן רוטה ואלי
אזיקסון רות
אילין שרה
אלדור אריאל
אלשטיין לילי

לא כולם חיים באותו קצב

עם כרטיס **Active**, אתם קובעים את הקצב ומחליטים בכל חודש מחדש, כמה ומתי לשלם.

הכסף שלך, בקצב שלך.

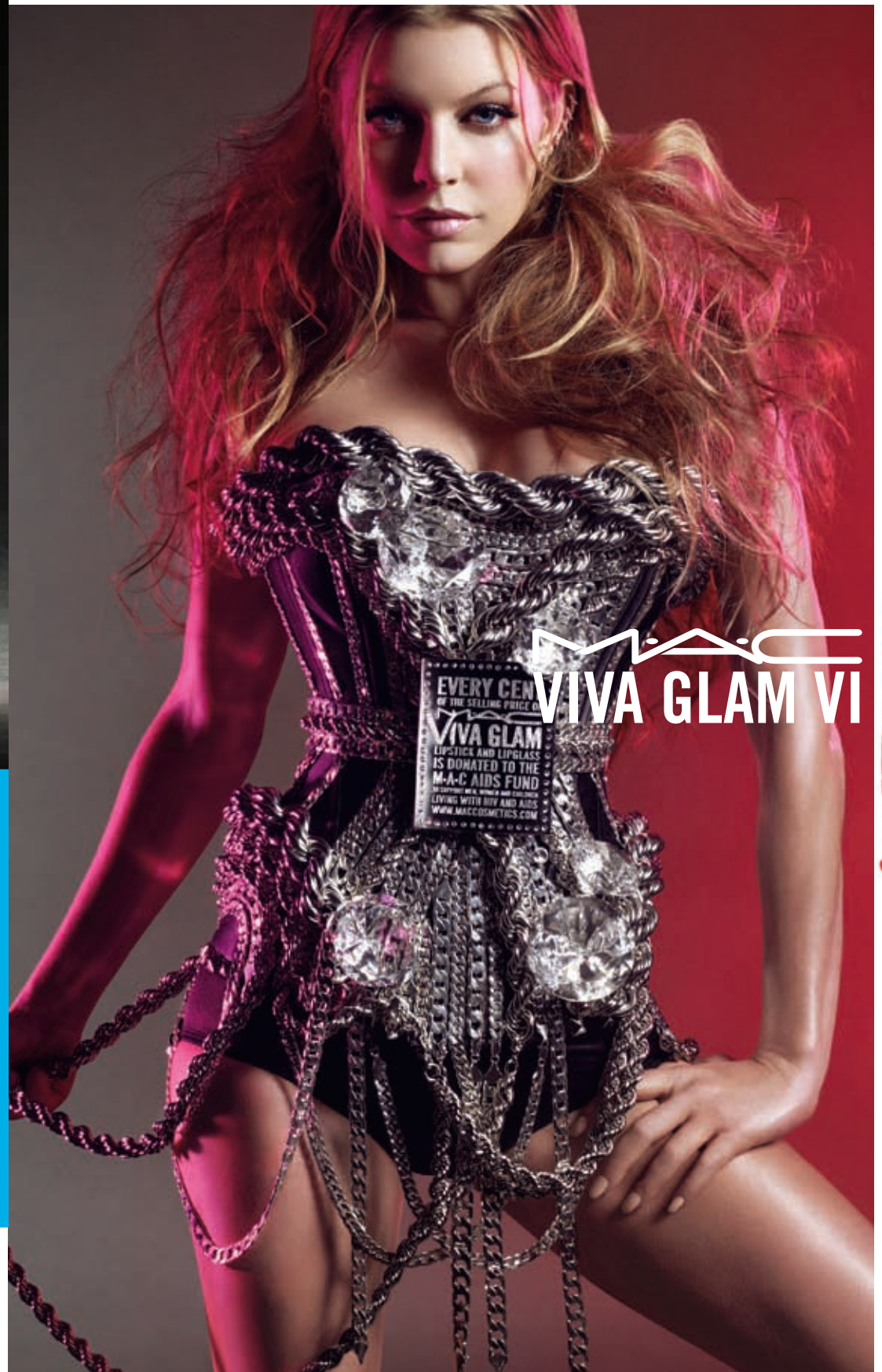
- דף הפירוס מגיע לפני מועד החיובו
דף פירוט החשבונות מגיע לפני החיוב בפועל, בשביל שתוכלו להחליט כמה ומתי נוח לכם לשלם את הוצאות החודש.
- אתם בוחרים את סכום החיוב!
מדי חודש אתם קובעים כמה לשלם בהתאם ליכולתכם ולרצונותיכם.
- עוד 17 ימי אשראי חינם!
לנוחיותכם 17 ימי אשראי נוספים חינם כדי שתוכלו לתכנן את קצב ניהול ההוצאות שלכם.
- נוסעים לחו"ל? קבלו עד 47 ימי אשראי חינם!
כשונה מכרטיסים אחרים המחויבים באופן מיידי בחו"ל, בכרטיס **Active** ההוצאות מחו"ל מצטרפות לסל החיוב החודשי ואתם שולטים בקצב ההחזר.
- אשראי חוץ בנקאי
ביכולתכם לקבל את **Active** של Cal כמסגרת נוספת למסגרת חשבון הבנק שלכם.

*הנפקת הכרטיס בכפוף לתנאי הכרטיס ולאישור המנפיק

לקוחות כל הבנקים הצטרפו: *3 338
www.cal-online.co.il

לרצות יותר

M.A.C
VIVA GLAM VI

גם מלך יודע להתרגש מפרח...

מנהל מותג

ידיעות אחרונות
בדק וקבע:
פרח מלא ליוגורט
הכבשים המשובח של גד

טעמו ומרקמו של יוגורט
הכבשים בסגנון בלקני
עם 5% שומן של מחלבות "גד"
החזירו אותנו לחופי התכלת של
יוון האנטליה וגרמו לנו להתענג
על כל כפית. עושר הסידן שהוא
מכיל וצנצנת הזוכית היפה הם
בנוסחים מיוחדים (מחיר מומלץ:
6.50 שקלים).

פורסם בתאריך 14.11.07

אקווה נובה משיקה חדש

מים עם פרי. אורגני.
● תפוח-אגס ● לימון ● דובדבן-תפוח

נשאר לך רק לבחור את המקומות...

עד 60% הנחה
ברכישת כרטיסי כניסה למנוי פיס
טלפון קופה: 03-6295555

להצטרפות חייג 3990*

פרטים נוספים באתר האינטרנט:

www.pais.co.il

כל המשפחה זוכה

מפעל הפיס

